

بررسی ترکیب شیمیایی ذرات معلق موجود در هوای آزاد و ارتباط آنها با شرایط محیطی

مهندس میبد کرمانی^۱، دکتر کاظم ندافی^۲

۱- دانشجوی Ph.D. بهداشت محیط، دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

۲- استادیار گروه مهندسی بهداشت محیط، دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تهران

چکیده

توسعه روزافزون جوامع شهری و افزایش فعالیت‌های اقتصادی و صنعتی در عصر حاضر بدون توجه به ارزیابی اثرات این فعالیت‌ها بر سلامت انسان به عنوان محور توسعه، آلودگی هوای شهرها و مخاطرات ناشی از انتشار آلاینده‌های مختلف را موجب گردیده است. شهر بزرگ تهران نیز از این قاعده مستثنی نمی‌باشد و باتوجه به اینکه ذرات معلق به عنوان یکی از آلاینده‌های اصلی هوای شهر تهران به شمار می‌رود، در این مطالعه میزان مواد آلی و معدنی موجود در TSP و PM₁₀، مقادیر سرب موجود در TSP و PM₁₀، ارتباط بین TSP با PM₁₀ و همچنین ارتباط بین غلظت ذرات معلق موجود در هوا با شرایط محیطی اعم از رطوبت نسبی و دما مورد بررسی قرار گرفته است.

این پروژه از تاریخ ۸۰/۱۰/۱ لغایت ۸۱/۱/۳۱ در محدوده بیمارستان دکتر شریعتی تهران انجام شد. باتوجه به محاسبات آماری و استانداردهای موجود (EPA)، تعداد ۶۱ نمونه برای TSP و ۶۱ نمونه برای PM₁₀ با استفاده از پمپ نمونه‌گیر با حجم زیاد (Hi-Vol) برداشت شد. نتایج بدست آمده حاکی آن است که:

- ارتباط بین غلظت TSP با غلظت PM₁₀ با $r=0.96$ از لحاظ آماری معنی دار بود. همچنین، متوسط نسبت PM₁₀ به TSP در طول دوره نمونه‌گیری (۰/۶۸±۰/۰۸) بدست آمد که این رنج نشانگر این مطلب است که ۴۸ درصد ذرات TSP دارای قطر کمتر از ۱۰ میکرون هستند.
- میانگین غلظت سه ماهه سرب موجود در TSP و PM₁₀ در فصل زمستان ۱۳۸۰ به ترتیب برابر $0.64 \mu\text{g}/\text{m}^3$ و $0.41 \mu\text{g}/\text{m}^3$ بدست آمد.
- متوسط نسبت سرب موجود در PM₁₀ به سرب موجود در TSP در طول دوره نمونه‌گیری (۰/۶۴±۰/۰۹۴) بدست آمد که این رنج نشانگر این مطلب است که ۶۴ درصد ذرات سرب دارای قطر کمتر از ۱۰ میکرون هستند. همچنین نتایج حاصله حاکی از آن است که ۲۱ درصد وزنی ذرات TSP و ۲۶ درصد وزنی ذرات PM₁₀ را ذرات سرب تشکیل می‌دهند.
- ۲۴ درصد ذرات TSP و ۳۲ درصد ذرات PM₁₀ را بخش آلی و ۷۶ درصد ذرات TSP و ۶۸ درصد ذرات PM₁₀ را بخش معدنی تشکیل می‌دهد.
- در فصل زمستان و در شرایطی که رطوبت هوا کمتر از ۵۰ درصد و دمای هوا بین ۱۰-۵ درجه سانتیگراد باشد، به خصوص در روزهای شنبه بیشترین غلظت TSP و PM₁₀ وجود خواهد داشت، بویژه اگر این شرایط با پدیده وارونگی هم همراه باشد.

کلمات کلیدی: آلودگی هوا، تهران، ذرات معلق، سرب، مواد آلی، مواد معدنی

مقدمه

توسعه روزافزون جوامع شهری و افزایش فعالیت‌های اقتصادی و صنعتی در عصر حاضر بدون توجه به ارزیابی اثرات این فعالیت‌ها بر سلامت انسان به عنوان محور توسعه، آلودگی هوای شهرها و مخاطرات ناشی از انتشار آلاینده‌های مختلف را موجب گردیده است. کشور ایران و به خصوص شهر بزرگ تهران نیز از این قاعده مستثنی نمی‌باشند [۱۱]. آلاینده‌های اصلی هوای تهران عبارتند از:

- منواکسید کربن
- ذرات معلق
- دی اکسید گوگرد
- اکسیدهای نیتروژن
- هیدروکربنها
- ازن

از این بین منواکسید کربن و ذرات معلق مسئول اصلی آلودگی هوای تهران بوده و حتی در بعضی از ساعات شبانه روز غلظت آنها به دو برابر حد استاندارد می‌رسند [۱]. مهمترین منبع ذرات معلق آلاینده هوای شهر تهران عبارتند از: ذرات ناشی از سایش لنت ترمز وسایط نقلیه، آسفالت خیابانها، ترکیبات فلزی از جمله سرب، کادمیوم و سولفاتها، دانه‌های گرده، میکروارگانیسمها و ذرات ناشی از فرایندهای صنعتی و دوده [۲ و ۸]. ذرات معلق به عنوان شاخه‌ای از مواد آلاینده دارای تنوع و پیچیدگی بسیار زیادی هستند و اندازه ذرات و ترکیب شیمیایی آنها مانند غلظتشان در هوا از ویژگی مهم این مواد به شمار می‌رود [۵]. ذرات معلق در غلظتهای زیاد برای انسانها، بویژه افرادی که سابقه بیماری تنفسی دارند، خطر آفرینند. بیماریهایی مانند عفونت بخش‌های فوقانی دستگاه تنفس، اختلالات قلبی، برونشیت، تنگی نفس، پنومونیا، التهاب ریوی، تأثیرات سرطانی، تأثیرات سوء بر قفسه صدی و تأثیر بر مکانیسم‌های دفاعی و تصفیه‌ای از عمده‌ترین عوارض ذرات معلق بر روی انسان هستند [۳ و ۹].

باتوجه به ذکر مقدمه فوق و اهمیت آلودگی هوا و عواقب ناشی از آن به خصوص در شهری مثل تهران در این مقاله سعی شده است ترکیب شیمیایی مواد تشکیل دهنده TSP و PM₁₀ مورد بررسی قرار گیرد. همچنین از آنجا که تغییرات شرایط محیطی از قبیل رطوبت نسبی و دمای هوا بر میزان وجود آلاینده‌ها تأثیر دارد و منجر به ایجاد شرایط بحرانی و تهدید کننده سلامت خواهند شد، در این مقاله ارتباط بین غلظت ذرات معلق موجود در هوا با شرایط محیطی نیز مورد بررسی قرار گرفته است.

مواد و روشها

این تحقیق در منطقه‌ای از شهر تهران و در محدوده بیمارستان دکتر شریعتی تهران در نزدیکی بزرگراههای جلال آل احمد و دکتر چمران در زمستان سال ۱۳۸۰ و فروردین ماه ۱۳۸۱ انجام شد. علت و اساس انتخاب این محل به عنوان ایستگاه نمونه برداری، استقرار آن در بخش مرکزی شهر و تراکم بالای رفت و آمد مردم و ترافیک شهری بود. به طوری که به دلیل حضور پل گیشا و ترافیک ساعتهای مختلف روز، میزان آلودگی هوای این منطقه از شهر تهران قابل توجه می‌باشد. لازم به ذکر است که به دلیل کاهش قابل توجه فعالیت‌های تجاری، صنعتی و ترافیک در فروردین ماه ۱۳۸۱، این ماه به عنوان شاهد در طی نمونه گیری انتخاب شد. مجموعه ابزار، دستگاهها و مواد مورد استفاده در این پژوهش عبارت بودند از:

- ۱- پمپ نمونه گیر با حجم زیاد^۱
- ۲- صافی فایبرگلاس با ابعاد ۸×۱۰ in (۲۰/۳×۲۵/۴ cm)
- ۳- کوره با دمای ۵۵۰°C
- ۴- هیتر برقی
- ۵- اسیدنیتریک غلیظ
- ۶- آب مقطر
- ۷- ظروف شیشه‌ای
- ۸- دستگاه اتمیک ایزوبشن^۲

۹- رطوبت سنج

۱۰- دماسنج

نمونه‌های ذرات معلق شامل TSP و PM₁₀ با استفاده از دو دستگاه نمونه بردار اتوماتیک با حجم بالا، یکی برای TSP و دیگری برای PM₁₀، واقع در منطقه مورد نظر و در ارتفاع ۳m از سطح زمین جمع آوری شد. این نمونه‌گیری‌ها شامل جمع آوری ذرات بر روی یک فیلتر فایبرگلاس با استفاده از دستگاه نمونه گیر اتوماتیک هوا با حجم بالا، پس از کالیبراسیون دستگاه بود. برای تعیین میزان مواد آلی و معدنی موجود در TSP و PM₁₀ نیز از یک کوره با دمای ۵۵۰°C و مدت زمان ۱۵min استفاده شد. میزان سرب موجود در TSP و PM₁₀ نیز با روش هضم در اسید نیتریک غلیظ تعیین شد. در این روش فیلتری که ذرات معلق توسط دستگاه Hi-Vol روی آن جمع شده است در داخل اسید نیتریک غلیظ هضم می‌گردد و سرب محتوی محلول هضم شده توسط دستگاه اتمیک ادزوبشن قرائت می‌شود [۶].

باتوجه به محاسبات آماری و استانداردهای موجود (EPA)، ۶۱ نمونه برای TSP و ۶۱ نمونه برای PM₁₀ برداشت شد [۴]. بدین ترتیب در چهارماه دی، بهمن، اسفند ۱۳۸۰ و فروردین ۱۳۸۱، نمونه‌های همزمان ۲۴ ساعته برای TSP و PM₁₀ برداشت شد. نمونه‌های ذرات معلق به صورت یک روز در میان و حداقل سه نمونه در هفته برداشت شد، تا بدین ترتیب در طول دوره چهار ماهه نمونه گیری تمام روزهای هفته تحت پوشش قرار گیرد. بدین ترتیب ۳۰ نمونه در دی، ۳۴ نمونه در بهمن، ۳۰ نمونه در اسفند و ۲۸ نمونه در فروردین به طور همزمان برای TSP و PM₁₀ برداشت شد. (جمعا ۱۲۲ نمونه برداشت شد). لازم به ذکر است که در طول دوره نمونه‌گیری، پارامترهای متداول جوی (رطوبت نسبی و درجه حرارت) به طور مرتب ثبت می‌شد.

یافته ها

در این تحقیق پس از انجام آزمایشهای لازم طبق روش کار ارائه شده براساس استانداردها و مراجع معتبر، دستاوردهایی حاصل شد که به صورت جداول و نمودارهایی در ادامه آمده است. دستاوردها و یافته‌های این تحقیق در قالب جداول و نمودارها با توجه به اهداف تحقیق به بخش‌های عمده زیر تقسیم شده است.

- بررسی تغییرات غلظت TSP نسبت به غلظت PM₁₀ از لحاظ آماری، با ارائه خط رگرسیون مربوطه.
- توزیع میانگین غلظتهای سرب موجود در TSP و PM₁₀ براساس ماههای مختلف نمونه گیری، در طول دوره نمونه گیری.
- بررسی تغییرات غلظت سرب موجود در TSP نسبت به غلظت سرب موجود در PM₁₀، تغییرات غلظت TSP نسبت به غلظت سرب موجود در آن و تغییرات غلظت PM₁₀ نسبت به غلظت سرب موجود در آن از لحاظ آماری، با ارائه خط رگرسیون مربوطه.
- بررسی درصد مواد آلی و معدنی موجود در TSP و PM₁₀ براساس ماههای مختلف نمونه گیری، در طول دوره نمونه گیری.
- بررسی تأثیر رطوبت نسبی و دما بر غلظت TSP و PM₁₀.

بمط و نتیجه‌گیری

- ۱- نتایج حاصل از بررسی ارتباط غلظت ۲۴ ساعته TSP با PM₁₀ موجود در هوای آزاد
 - طبق نمودار (۱)، تغییرات غلظت TSP نسبت به غلظت PM₁₀ در طول دوره نمونه گیری با $r=0/96$ به صورت خطی بوده و این ارتباط با $P_{\text{value}} < 0/001$ از لحاظ آماری در حدود اطمینان ۹۵ درصد معنی‌دار می‌باشد. طبق جدول (۱)، متوسط نسبت PM₁₀/TSP در طول دوره نمونه گیری برابر $(0/48 \pm 0/08)$

حاصل شد، که این رنج نشانگر این مطلب است که ۴۸ درصد ذرات TSP، عمدتاً قطر کمتر از ۱۰ میکرون دارند. (PM₁₀ هستند). لازم به ذکر است این نسبت در کشور سوئیس بین ۰/۷۴-۰/۵۴، در ایتالیا برابر ۰/۸۷ و در مکزیک برابر ۰/۵ محاسبه شده است [۷، ۹].

۲- نتایج حاصل از سنجش غلظت سرب موجود در TSP و PM₁₀

- طبق نمودار (۲)، حداکثر میانگین غلظت سرب موجود در TSP و PM₁₀ در طول دوره نمونه گیری در دی ماه ۱۳۸۰، حاصل شد. علت کاهش قابل ملاحظه سرب و سیر نزولی آن، به دلیل توزیع بنزین بدون سرب در سطح شهر تهران از اول بهمن ۱۳۸۰ می باشد. نهایتاً اینکه میانگین غلظت سه ماهه سرب موجود در TSP و PM₁₀ در فصل زمستان ۱۳۸۰ به ترتیب برابر ۰/۶۴ μg/m³ و ۰/۴۱ μg/m³ بدست آمد. (زیر حد استاندارد).

- طبق نمودار (۳)، تغییرات غلظت سرب موجود در TSP نسبت به غلظت سرب موجود در PM₁₀ در طول دوره نمونه گیری با $r=0/99$ به صورت خطی بوده و این ارتباط با $P_{Value}<0/001$ از لحاظ آماری در حدود اطمینان ۹۵ درصد معنی دار می باشد. طبق جدول (۱)، متوسط نسبت سرب موجود در PM₁₀ به سرب موجود در TSP در طول دوره نمونه گیری برابر (۰/۶۴±۰/۹۴) حاصل شد، که این رنج نشانگر این مطلب است که ۶۴ درصد ذرات سرب دارای قطر کمتر از ۱۰ میکرون می باشند.

- طبق نمودار (۴)، تغییرات غلظت TSP نسبت به غلظت سرب موجود در آن در طول دوره نمونه گیری با $r=0/47$ به صورت خطی بوده و این ارتباط با $P_{Value}<0/001$ از لحاظ آماری در حدود اطمینان ۹۵ درصد معنی دار می باشد. طبق جدول (۱)، ۰/۲۱ درصد وزنی ذرات TSP را ذرات سرب تشکیل می دهند.

- طبق نمودار (۵)، تغییرات غلظت PM₁₀ نسبت به غلظت سرب موجود در آن در طول دوره نمونه گیری با $r=0/46$ به صورت خطی بوده و این ارتباط با $P_{Value}<0/001$ از لحاظ آماری در حدود اطمینان ۹۵ درصد معنی دار می باشد. طبق جدول (۱)، ۰/۲۶ درصد وزنی ذرات PM₁₀ را ذرات سرب تشکیل می دهد.

در نهایت می توان گفت که درصد وزنی سرب موجود در PM₁₀ بیشتر از درصد وزنی سرب موجود در TSP می باشد و این امر می تواند مؤید این مطلب باشد که ۶۴ درصد ذرات سرب دارای قطر کمتر از ۱۰ میکرون هستند.

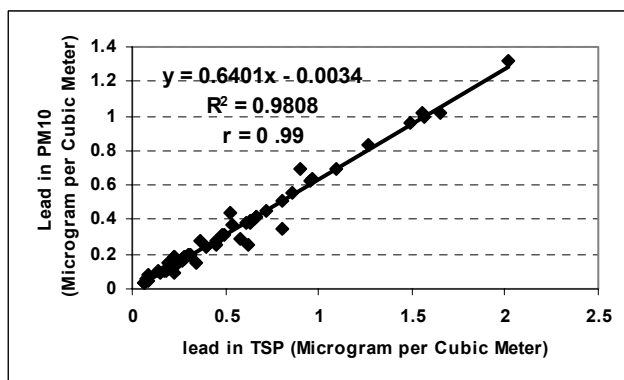
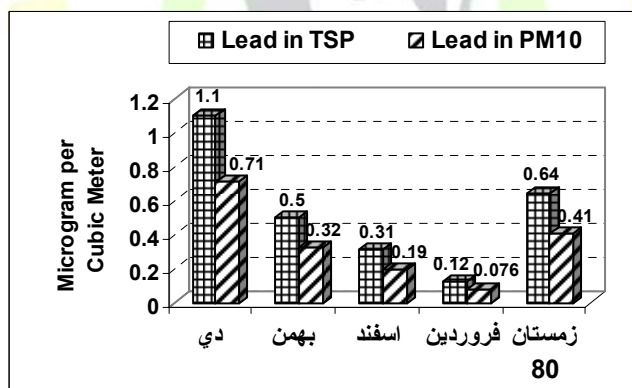
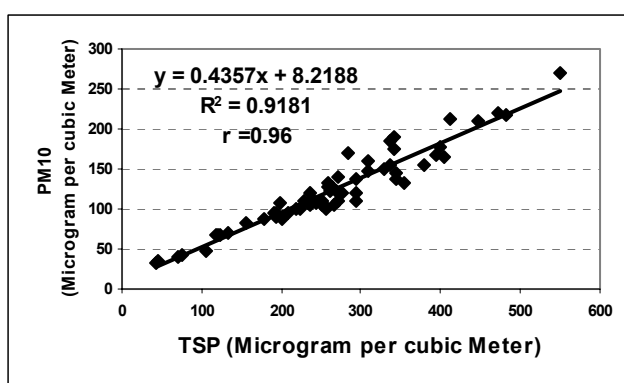
۳- نتایج حاصل از سنجش میزان مواد آلی و معدنی موجود در TSP و PM₁₀

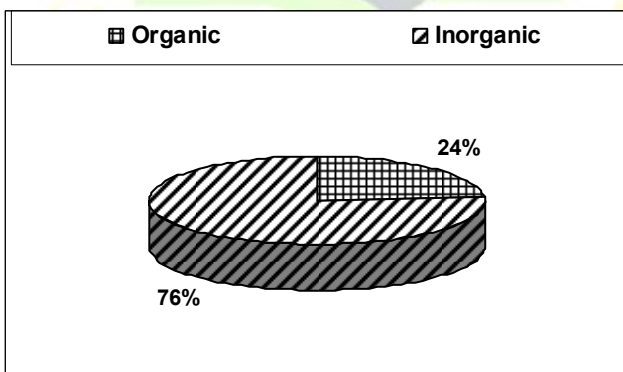
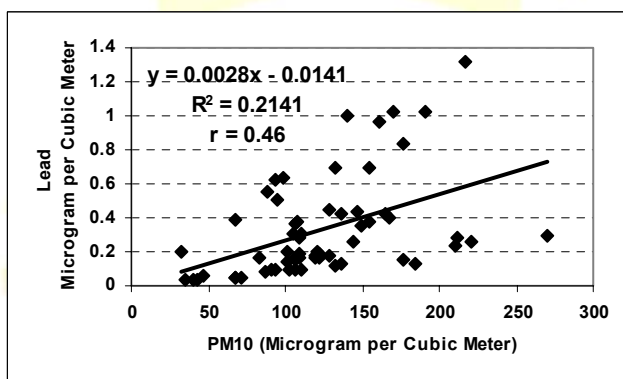
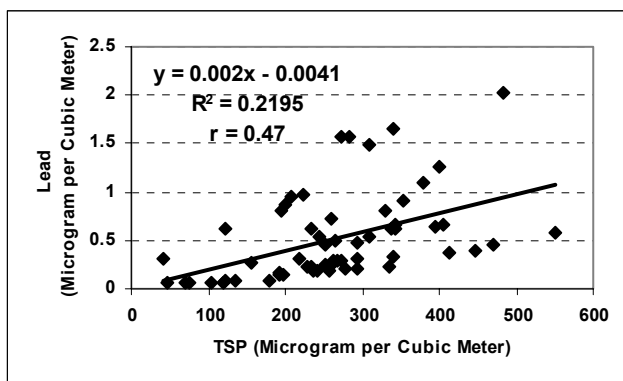
- طبق نمودارهای (۶ و ۷) و جدول (۲)، مشخص شد که در حدود ۲۴ درصد ذرات TSP و ۳۲ درصد ذرات PM₁₀ را بخش آلی و در حدود ۷۶ درصد ذرات TSP و ۶۸ درصد ذرات PM₁₀ را بخش معدنی تشکیل می دهد. همچنین طبق تحقیق صورت گرفته در بازل سوئیس مشخص شد که در مناطق روستایی بین ۱۷/۶-۱۷ درصد و در مناطق شهری آن بین ۲۶/۱-۲۳/۶ درصد ذرات PM₁₀ مربوط به بخش آلی می باشد [۱۰]. در نهایت می توان گفت که بخش آلی ذرات معلق نسبت به بخش معدنی آن، دارای درصد کوچکتری نسبت به کل جرم ذرات معلق می باشد. همچنین اینکه در بخش ریز ذرات معلق مثل PM₁₀، درصد مواد آلی بیشتر از بخش درشت ذرات معلق مثل TSP می باشد.

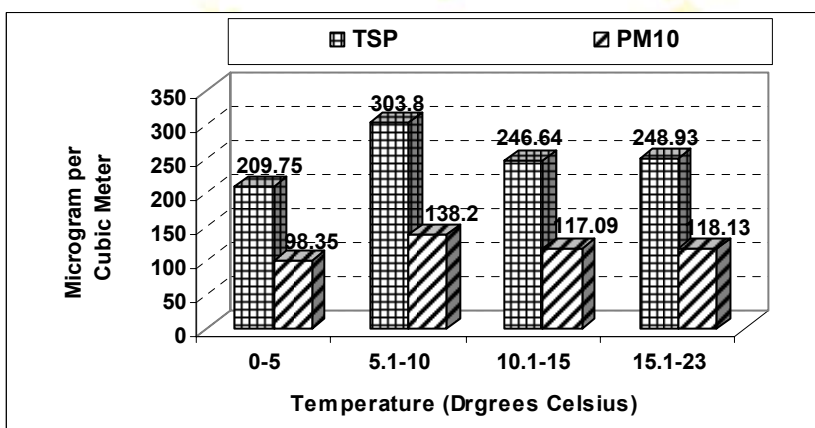
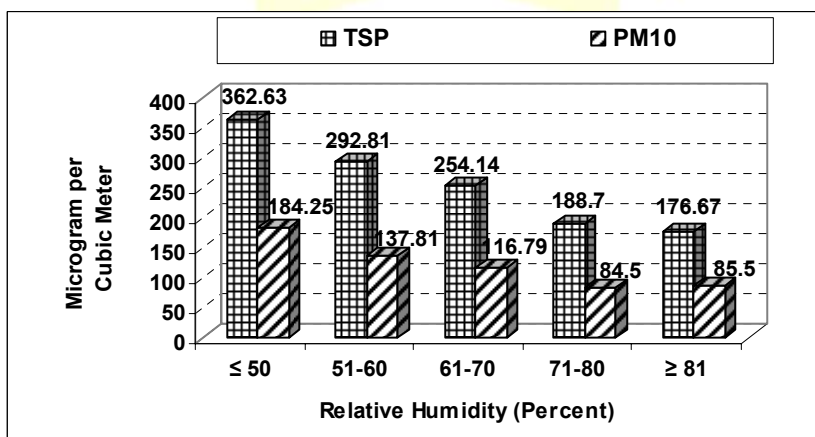
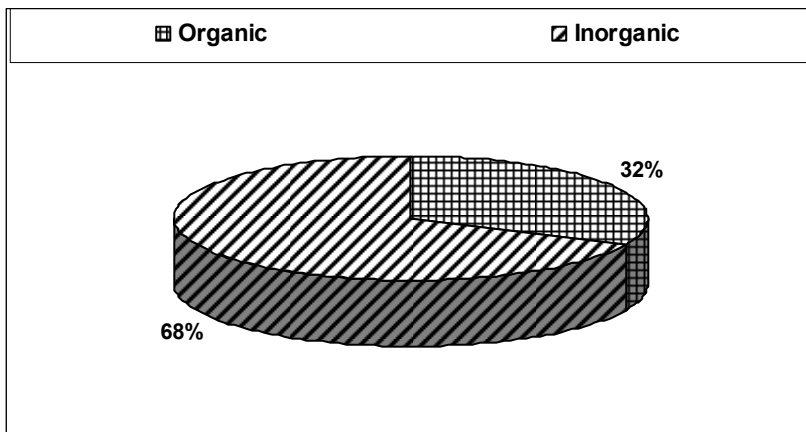
۴- نتایج حاصله در مورد ارتباطات بین غلظتهای TSP و PM₁₀ با شرایط محیطی (رطوبت نسبی و درجه حرارت)

- در نمودارهای (۸ و ۹) و جدول (۳)، رابطه بین غلظت TSP و PM₁₀ با شرایط محیطی اعم از رطوبت نسبی و دمای هوا مورد بررسی قرار گرفته است. طبق این بررسی ها در فصل زمستان، در شرایطی که رطوبت هوا

کمتر از ۵۰ درصد و دمای هوا بین ۱۰-۵ درجه سانتیگراد باشد، به خصوص در روزهای شنبه بیشترین غلظت TSP و PM₁₀ وجود خواهد داشت و به شدت سلامتی کودکان و سالمندان را تهدید می‌کند، بویژه اگر این شرایط با پدیده وارونگی هم همراه باشد، ممکن است منجر به شرایط بحرانی و در نتیجه افزایش بیماریهای تنفسی و حمله‌های قلبی - عروقی و در نهایت سبب افزایش مرگ و میر شود. زیرا در چنین شرایطی آلاینده‌های شیمیایی موجود در هوا به بیشترین حد خود می‌رسند.

منابع

- ۱- شهرداری تهران (شرکت کنترل کیفیت هوا)، سازمان همکاریهای بین المللی ژاپن (جایکا)، (۷۶-۱۳۷۳)، «چکیده گزارش پروژه طرح جامع کنترل آلودگی هوای تهران بزرگ»، انتشارات شرکت کنترل کیفیت هوا، صفحات ۱-۵۴.
- ۲- فروهر، فرشاد، (بهار ۱۳۷۰)، «آلودگی هوای تهران و راههای جلوگیری از آن»، سازمان پارکها و فضای شهر تهران، صفحات ۹-۲۰.
- 3- Details of the subject can be found on the internet through following address, <http://www.aqcc.org/P-clean-air.htm>.
- 4- EPA (2001). *Air Quality Index*, Published by Office of Air planning & Standard (OAQPS) (See information on: <http://www.epa.gov/airs/criteria.html>).
- 5-Koch,M., (January 2000), “Air born fine particulates in the environment: A review of health effect studies, monitoring data and emission inventories”, Interim report, IR-00-004 (see information on, <http://www.iiasa.ac.at>).
- 6- Lodge, J.P., (1990), “Methods of air sampling and analysis”, 4th edition, Lewis publishers, Inc., PP 190-212.
- 7- Marcazzan, G.M., et al, (September 2001), “Characterization of PM₁₀ and PM_{2.5} particulate matter in the ambient air of Milan (Italy)”, Atmospheric environment, Vol. 35, No. 27, PP 4639-4650.
- 8- Paimaneh, H., (14-16 November 2000), “Air quality management in Tehran”, PP 1-8.
- 9- Panyacosit, L., (May 2000), “A review of particulate matter and health, focus on developing countries”, Interim report, IR-00-005 (see information on, <http://www.iiasa.ac.at>).
- 10- Roosli, M., et al, (July 2001), “Temporal and spatial variation of the chemical composition of PM₁₀ at urban an rural in the Basel area, Switzerland”, Atmospheric environment, Vol. 35, No. 21, PP 3701-3713.
- 11- WHO, (14-16 November 2000), “Regional workshop on air pollution and health”, Tehran, Islamic republic of Iran.